

Cerere de decizie preliminară – Cauza C-25/20**Trimitere preliminară****Data depunerii:**

20 ianuarie 2020

Instanța de trimitere:

Vișje sodišče v Ljubljani (Slovenia)

Data deciziei de trimitere:

18 decembrie 2019

Debitor insolubil:

ALPINE Bau GMBH, Salzburg – filiala Celje – în insolvență

NK, lichidator în cadrul procedurii principale de insolvență deschise împotriva ALPINE Bau GmbH

[omissis]

CERERE**DE DECIZIE PRELIMINARĂ**

Vișje sodišče v Ljubljani [Curtea de Apel din Ljubljana], în procedura secundară de faliment împotriva debitorului ALPINE BAU GMBH, Salzburg – Filiala Celje [omissis], a fost sesizată cu apelul declarat de lichidatorul din procedura principală de insolvență aflată pe rol împotriva ALPINE Bau GmbH, [omissis] Wals, Salzburg, Austria [omissis], împotriva ordonanței date de Okrožno sodišče v Celju [Tribunalul Regional din Celje] [omissis] la 5 iulie 2019, prin care s-a respins cererea de admitere a creanțelor creditorilor depusă de lichidatorul din procedura principală de insolvență, menționat mai sus, [omissis] la 30 ianuarie 2018.

SUSPENDAREA JUDECĂRII CAUZEI AFLATE PE ROLUL INSTANȚEI NAȚIONALE

Prin ordonanța [omissis] din 18 decembrie 2019, Vișje sodišče v Ljubljani [Curtea de Apel din Ljubljana] [omissis] a suspendat judecarea cauzei și a decis să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de decizie preliminară.
[OR 1]

PREZENTARE SUCCINTĂ A OBIECTULUI LITIGIULUI ȘI A ELEMENTELOR DE FAPT RELEVANTE

1. Prin ordonanța din 19 iunie 2013, Tribunalul Comercial din Viena a deschis împotriva societății ALPINE Bau GmbH [*omissis*] o procedură de insolvență, care a fost inițiată ca procedură de reorganizare, însă, la 4 iulie 2013, a fost recalificată drept procedură de faliment. NK a fost numit lichidator. După cum reiese din ordonanța pronunțată de Tribunalul Comercial din Viena la 5 iulie 2013, procedura de insolvență inițiată împotriva societății ALPINE Bau GmbH este o procedură principală de insolvență în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (denumit în continuare „regulamentul”).
2. La 6 august 2013, lichidatorul din procedura principală de insolvență [*omissis*] a introdus la Okrožno sodišče v Celju [Tribunalul Regional din Celje] o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de faliment împotriva ALPINE BAU GMBH, Salzburg – Filiala Celje.
3. Printr-o decizie din 9 august 2013, Okrožno sodišče v Celju [Tribunalul Regional din Celje] a inițiat procedura secundară de faliment împotriva filialei menționate mai sus și, printr-un anunț publicat pe pagina de internet a AJPES [Agenția Republicii Slovenia pentru registrele publice legale și pentru serviciile conexe] la 9 august 2013, a informat creditorii și lichidatorii că, în temeiul articolului 32 din regulament, aveau dreptul să își declare creanțele în cadrul procedurii principale și al oricărei proceduri secundare. Instanța menționată a invitat creditorii să își declare în cadrul acestei proceduri secundare de faliment, în termen de trei luni de la publicarea anunțului citat mai sus, creanțele și alte drepturi, preferențiale sau nu, a indicat că ultima zi de depunere a cererilor de admitere a creanțelor era 11 noiembrie 2013 și le-a amintit că, în cazul în care nu își vor declara creanțele și drepturile de preferință înainte de expirarea termenului indicat, acestea se vor stinge față de debitorul insolvabil din respectiva procedură secundară de faliment, iar instanța va respinge cererea de admitere a creanțelor, în conformitate cu articolul 296 alineatul (5) sau cu articolul 298 alineatul (5) din ZFPPIPP (Legea privind operațiunile financiare, procedurile de insolvență și lichidarea forțată).
4. La 30 ianuarie 2018, lichidatorul din procedura principală de insolvență [*omissis*] a depus în cadrul acestei proceduri secundare de faliment o cerere de admitere a unor creanțe, în temeiul articolului 32 alineatul (2) din regulament, și a solicitat judecătorului sindic să admită cererea menționată și să o includă în orice repartizare ulterioară a unor sume către creditorii în cadrul procedurii secundare de faliment. **[OR 2]**
5. Prin ordonanța din 5 iulie 2019, Okrožno sodišče v Celju [Tribunalul Regional din Celje] a respins ca tardivă cererea de admitere menționată, în temeiul articolului 296 alineatul (5) din ZFPPIPP. Instanța amintită a declarat că termenul de depunere a actului de declarare a creanțelor prevăzut la articolul 59 alineatul (2) din ZFPPIPP expirase la 11 noiembrie 2013.

DISPOZIȚIILE JURIDICE RELEVANTE

Dreptul Uniunii Europene

6. Potrivit articolului 32 alineatul (1) din regulament, „[o]rice creditor poate să își înregistreze cererea de admitere a creanței sale în cadrul procedurii principale și al oricărei proceduri secundare”. Alineatul (2) al articolului 32 din regulament prevede că lichidatorii din cadrul procedurii principale și din procedurile secundare vor înregistra în cadrul altor proceduri cererile de admitere a creanțelor care fuseseră deja înregistrate în cadrul procedurii pentru care au fost desemnați, cu condiția ca prin aceasta să fie servite interesele creditorilor din cadrul acestor din urmă proceduri, sub rezerva dreptului creditorilor de a se opune acestui lucru sau de a retrage înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, în cazul în care legea aplicabilă prevede această posibilitate. Lichidatorul din procedura principală sau din cea secundară este abilitat să participe, cu același titlu ca orice alt creditor, la o altă procedură, în special luând parte la adunarea creditorilor [articolul 32 alineatul (3) din regulament].
7. Potrivit articolului 28 din regulament, cu excepția unei dispoziții contrare în acesta din urmă, legea aplicabilă procedurii secundare este cea a statului membru pe teritoriul căruia se deschide procedura secundară.

Dreptul sloven

8. Legea slovenă care reglementează procedurile de insolvență (Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju¹ [Legea privind operațiunile financiare, procedurile de insolvență și lichidarea forțată]) prevede la articolul 59 alineatul (2) că, în cadrul unei proceduri de faliment, creditorul trebuie să își declare creanța împotriva debitorului insolubil în termen de trei luni de la data publicării anunțului de deschidere a procedurii respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatele (3) și (4) ale acestui articol². În cazul în care creanța este garantată printr-un drept de preferință, creditorul este ținut să declare în cadrul procedurii de faliment, în termenul prevăzut pentru declararea creanței, și dreptul de preferință, dacă nu se prevede altfel la articolul 281 alineatul (1)³ sau [OR 3] la articolul 282 alineatul (2)⁴ din ZFPPIPP [articolul 298 alineatul (1) din ZFPPIPP]. Atunci când un creditor lasă să treacă termenul de declarare a creanței, creanța sa împotriva debitorului falit se stinge, iar instanța

¹ Denumită în continuare „ZFPPIPP” (Ur. List RS [Jurnalul Oficial al Republicii Slovenia] nr. 126/2007, cu modificările ulterioare).

² Aceste două alineate se referă la creanțe care se nasc în temeiul unor acte juridice supuse căilor de atac sau care au fost atacate.

³ În acest punct, legea reglementează drepturile de preferință dobândite în procedura de executare, a cărei desfășurare nu este afectată de inițierea procedurii de faliment.

⁴ Aici, legea reglementează drepturi de preferință care pot fi invocate pe cale extrajudiciară.

respinge cererea tardivă de admitere a creanței sale [articolul 296 alineatul (5) din ZFPPIPP]. În cazul în care creditorul nu respectă termenul de declarare a dreptului de preferință, acest drept se stinge [articolul 298 alineatul (5) din ZFPPIPP].

9. În jurisprudența instanțelor slovene nu există cauze similare.

Dreptul austriac

10. Articolul 107 alineatul (1) din Insolvenzordnung (Legea generală privind procedurile de insolvență) prevede că, în cazul creanțelor declarate după expirarea termenului de declarare a creanțelor și care nu au fost examinate în ședința generală de verificare a pasivului, se dispune o ședință specială în vederea verificării existenței datoriilor. Acestor creanțe li se aplică articolul 105 alineatul (1). Creanțele care sunt declarate cu mai puțin de 14 zile înainte de ședința pentru examinarea pasivului final nu vor fi luate în considerare.

ARGUMENTELE LICHIDATORILOR

Argumentele lichidatorului din procedura principală de insolvență

11. În cadrul apelului formulat, lichidatorul din procedura principală de insolvență arată că deschiderea unei proceduri secundare de insolvență a fost solicitată în scopul de a include bunurile situate în Slovenia în protecția de ansamblu oferită de normele în materie de insolvență. Posibilitatea de a iniția o procedură secundară de insolvență nu are ca obiectiv să impună creditorilor din procedura principală de insolvență o nouă sarcină (suplimentară) cu privire la declararea unor creanțe în cadrul unei asemenea noi proceduri secundare de insolvență și nici nu urmărește ca, în caz de nedeclarare a creanțelor, situația creditorilor menționați să se agraveze în vreun fel (de exemplu, stabilindu-se că ei au dreptul la rambursarea creanțelor numai în limitele surplusului de bunuri în sensul articolului 35 din regulament). Prin urmare, aceasta este interpretarea care trebuie dată dispoziției de la articolul 32 alineatul (2) din regulament, care prevede un drept special al lichidatorului, pe care legislația slovenă în materie de insolvență nu îl recunoaște și, ca atare, nici nu îl reglementează. Potrivit articolului 32 alineatul (2) din regulament, lichidatorul din procedura principală poate să înregistreze el însuși [OR 4] în cadrul oricărei alte proceduri secundare cererile de admitere a creanțelor creditorilor care au fost deja înregistrate în cadrul procedurii principale, ținând seama de faptul că nu există nicio limitare în timp pentru înregistrarea unor astfel de cereri. O interpretare potrivit căreia cererea de admitere a creanțelor depusă de lichidatorul din procedura principală de insolvență trebuie de asemenea să țină seama de reglementările locale slovene privind declararea creanțelor care se aplică creditorilor ar fi incompatibilă și cu dispozițiile privind declararea și verificarea creanțelor în vigoare în alte state membre (de exemplu, în speță, în Austria). În Austria, în materia declarării și a verificării creanțelor, există reglementări diferite de cele în vigoare în Slovenia, ceea ce înseamnă că aplicarea articolului 32 alineatul (2) din regulament ar fi practic imposibilă în cazul în care

s-ar impune ca aplicarea acestei norme să țină seama de dispozițiile articolului 59 alineatul (2) din ZFPPIPP. Este de înțeles ca lichidatorul din procedura principală de insolvență să înregistreze numai cererile de admitere a creanțelor creditorilor care au fost declarate sau verificate corespunzător în conformitate cu reglementarea locală. În acest caz, ca urmare a expirării termenului scurt de trei luni, exercitarea de către lichidatorul din procedura principală a dreptului prevăzut la articolul 32 alineatul (2) din regulament ar fi imposibilă în fapt, întrucât, în acest termen, creanțele creditorilor din procedura principală din Austria nu au fost încă declarate, examinate sau verificate corespunzător. Astfel, obiectivul înregistrării de către lichidator a cererilor de admitere a creanțelor conform articolului 32 din regulament este simplificarea procedurii și asigurarea faptului că, de exemplu, toate creanțele care au fost deja declarate și verificate în procedura principală sunt transferate în procedura secundară auxiliară printr-o singură înregistrare. Astfel, în ceea ce privește procedura principală [actuală], este vorba despre una dintre principalele proceduri de faliment din Austria, în cadrul căreia creditorii și-au declarat creanțele într-o perioadă mai lungă, în conformitate cu dreptul austriac. Ședințele de constatare a creanțelor au avut loc în mai multe rânduri într-o lungă perioadă, care a durat câțiva ani, ultima ședință având loc la 2 octombrie 2018. Așadar, în scopul unei aplicări efective a dispozițiilor articolului 32 alineatul (2) din regulament, este necesar să se stabilească de urgență că aplicarea acestor dispoziții nu este limitată de termenul aplicabil creditorilor în temeiul prevederilor reglementării locale [articolul 59 alineatul (2) din ZFPPIPP]. Întrucât face parte din dreptul Uniunii care are efect direct, regulamentul prevalează asupra textului ZFPPIPP. Prin urmare, nu poate fi admisă o interpretare care face imposibilă o astfel de aplicare efectivă a drepturilor lichidatorului din procedura principală, care să garanteze protecția drepturilor creditorilor sau să le asigure acestora un tratament egal. În caz contrar, creditorii din procedura secundară s-ar afla într-o situație mai favorabilă în raport cu creditorii din procedura principală. [OR 5]

Argumentele lichidatorului din procedura secundară de insolvență

12. Lichidatorul din procedura secundară de insolvență susține că respingerea cererii de admitere a creanțelor, depusă de lichidatorul din procedura principală, este o consecință a faptului că aceasta a fost depusă tardiv în sensul dispozițiilor de drept sloven. Prin această decizie, instanța a aplicat dreptul național în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din regulament, care prevede că, în absența unei dispoziții contrare în același regulament, legea aplicabilă în orice caz este legea statului membru pe al cărui teritoriu a fost deschisă procedura. Regulamentul nu prevede un termen în care lichidatorii se pot prevala de posibilitatea de a înregistra ulterior cererile de admitere a creanțelor în alte proceduri de insolvență deschise împotriva aceluiași debitor. Teza potrivit căreia, în această privință, lichidatorii nu sunt ținuti de niciun termen este contrazisă chiar de domeniul de aplicare al dreptului național, citat anterior, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) din regulament. Articolul 32 alineatul (2) din regulament nu creează o instituție juridică specială care să se diferențieze de înregistrarea cererilor de admitere a

creanțelor; dispoziția menționată prevede numai posibilitatea lichidatorului de a înregistra în numele și pe seama creditorilor, în calitate de reprezentant al acestora, cererile de admitere a creanțelor lor, ceea ce, alături de teoria juridică generală, justifică de asemenea rezerva prevăzută la același articol, potrivit căreia creditorii au dreptul să se opună înregistrării cererilor de admitere a creanțelor sau să renunțe la ea. Termenele procedurale, care trebuie aplicate tuturor părților în mod identic sau care nu pot fi diferențiate în funcție de reprezentantul creditorului, sunt stabilite pentru a asigura desfășurarea corectă a procedurii de insolvență. Teza potrivit căreia lichidatorii din alte proceduri de insolvență deschise împotriva aceluiași debitor nu sunt ținuti de niciun termen ar putea conduce la stagnarea procedurii sau la o limitare a drepturilor creditorilor care și-au îndeplinit și au trebuit să își îndeplinească actele în termenele prevăzute. În plus, tocmai interpretarea potrivit căreia numai creditorii locali sau creditorii din procedura secundară sunt ținuti de un termen de decădere și numai ei trebuie să suporte consecințele acțiunii lor tardive, în timp ce creditorii din procedura principală pot în mod liber și în orice moment să își declare creanțele în cadrul procedurii secundare, ar conduce la o diferență de tratament între creditori. În cadrul procedurii secundare în discuție în prezenta cauză, nimic nu îi împiedică pe creditorii din procedura principală de insolvență să depună în termenul prevăzut cererea de admitere a creanței; întrucât nu au acționat în acest sens, interpretarea potrivit căreia aceștia sunt chemați să suporte aceleași consecințe pe care le suportă creditorii naționali în cazul unei cereri tardive este conformă cu principiile generale de drept. Este neîntemeiată trimiterea făcută de lichidatorul din procedura principală de insolvență la durata lungă a constatării creanțelor în cadrul procedurii principale de insolvență, dat fiind că articolul 32 alineatul (2) din regulament se referă la o înregistrare ulterioară, într-o altă procedură, a cererilor de admitere a creanțelor declarate, iar nu a creanțelor constatate. **[OR 6]**

NUCLEUL ESENȚIAL AL LITIGIULUI

13. Problema decisivă de drept material este dacă înregistrarea de către lichidatorii din procedurile principale și din orice altă procedură secundară a cererilor de admitere în alte proceduri a unor creanțe care au fost deja declarate în cadrul procedurii pentru care au fost desemnați este supusă termenelor aplicabile cererilor de admitere a creanțelor creditorilor potrivit legislației statului în care se desfășoară aceste proceduri sau dacă regulamentul prevede, la articolul 32 alineatul (2), un drept special al lichidatorului de a înregistra cereri de admitere a creanțelor în alte proceduri de insolvență, fără nicio limită de timp.
14. În speță, în cazul în care, pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în sensul articolului 32 alineatul (2) din regulament, se aplică normele privind înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor creditorilor prevăzute de legislația statului membru în care lichidatorii au înregistrat cererile respective, ar trebui, în temeiul articolului 296 alineatul (5) din ZFPPIP coroborat cu articolul 59 alineatul (2) din aceeași lege, să se respingă cererea de admitere a creanțelor formulată de lichidatorul din procedura principală de insolvență.

15. În cazul în care, pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în sensul articolului 32 alineatul (2) din regulament, nu se aplică termenele menționate mai sus, întrucât este vorba despre un drept special al lichidatorului care nu este supus termenului aplicabil înregistrării cererilor de admitere a creanțelor creditorilor, ar trebui să se țină seama de o asemenea cerere, iar creanțele să fie incluse în repartizarea ulterioară a masei credale în cadrul procedurii secundare de insolvență.

MOTIVAREA ÎNTREBĂRII PRELIMINARE

16. Întrebarea adresată are o incidență substanțială asupra continuării procedurii secundare, întrucât, în funcție de răspunsul care va fi dat, creditorii care au declarat creanțe în cadrul procedurii principale de insolvență vor participa sau nu la repartizările ulterioare ale masei credale în cadrul procedurii secundare. Din examinarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene reiese că aceasta nu s-a pronunțat încă cu privire la o asemenea cauză. Pe de altă parte, aplicarea dreptului Uniunii nu este atât de clară încât să nu mai lase loc niciunei îndoieli (doctrina acte clair, Hotărârea CILFIT/Ministero della Sanità, C-283/81⁵).
17. Pe de o parte, în vederea interpretării articolului 32 alineatul (2) din regulament, trebuie să se pornească de la finalitatea urmărită prin deschiderea unei proceduri secundare de insolvență. În considerentul (19) [OR 7] al regulamentului se precizează că procedurile secundare de insolvență urmăresc scopuri diferite, în afară de protejarea intereselor locale. Se pot ivi cazuri în care patrimoniul debitorului este prea complex pentru a fi administrat în bloc sau diferențele dintre sistemele juridice respective sunt atât de mari încât pot apărea dificultăți ca urmare a extinderii efectelor derivând din legislația statului de deschidere la celelalte state în care se află bunurile. Din acest motiv, lichidatorul din cadrul procedurii principale de insolvență poate solicita deschiderea de proceduri secundare pentru o administrare eficientă a patrimoniului.
18. În considerentul (20) al regulamentului se subliniază că procedurile principale și procedurile secundare pot însă contribui la o valorificare eficientă a masei bunurilor numai dacă procedurile paralele în curs de desfășurare sunt coordonate. Principala condiție aici este ca diferiții lichidatori să coopereze strâns, în special printr-un schimb de informații într-un volum suficient. Pentru a asigura rolul predominant al procedurii principale, lichidatorului din cadrul acestei proceduri ar trebui să i se ofere câteva posibilități de a interveni în procedurile secundare în curs.
19. Potrivit considerentului (21) al regulamentului, orice creditor, care își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul în Uniune, trebuie să beneficieze de dreptul de a-și înregistra cererea de admitere a creanței privind bunurile debitorului în orice procedură de insolvență aflată în curs de desfășurare în

⁵ ECLI:EU:C:1982:335.

Uniune. Cu toate acestea, pentru a asigura egalitatea de tratament a creditorilor, distribuția încasărilor trebuie să fie coordonată. Fiecare creditor ar trebui să poată păstra ceea ce a primit în cursul procedurii de insolvență, însă nu ar trebui să aibă dreptul de a participa la distribuția masei bunurilor în cadrul altei proceduri decât dacă creditorii de același rang nu au obținut, în aceeași proporție, un dividend echivalent.

20. Din considerațiile care precedă reiese că regulamentul are ca obiectiv să permită o funcționare eficientă și efectivă a procedurilor transfrontaliere de insolvență⁶, să asigure un tratament identic al creditorilor din Uniune, precum și să simplifice invocarea drepturilor lor⁷.
21. În domeniul său de aplicare, regulamentul prevede norme conflictuale unitare care înlocuiesc, în cadrul domeniului lor de aplicare, normele interne de drept internațional [OR 8] privat⁸. În absența unor dispoziții contrare, se aplică însă legea statului membru în care a fost deschisă procedura de insolvență (*lex concursus*), normă care ar trebui să fie aplicabilă atât pentru procedurile principale, cât și pentru procedurile locale. În considerentul (23) al regulamentului se precizează că *lex concursus* determină toate efectele procedurii de insolvență, atât pe cele de natură procedurală, cât și pe cele materiale, și reglementează toate condițiile privind deschiderea, desfășurarea și închiderea procedurii de insolvență. Acestor cerințe le corespunde articolul 28 din regulament, care prevede că, cu excepția unei dispoziții contrare în acesta din urmă, legea aplicabilă procedurii secundare este cea a statului membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura secundară. Domeniul de aplicare al legii aplicabile este prevăzut la articolul 4 cuprins în dispozițiile generale. În acest domeniu de aplicare sunt cuprinse, printre altele, normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor [articolul 4 alineatul (2) litera (h) din regulament] și normele care reglementează distribuția încasărilor rezultate din vânzarea bunurilor [articolul 4 alineatul (2) litera (i) din regulament].
22. În afară de afirmația potrivit căreia lichidatorii din procedura principală și din procedurile secundare pot înregistra în cadrul altor proceduri cererile de admitere a creanțelor care au fost deja înregistrate în cadrul procedurii pentru care au fost desemnați (și cu excepția prevederii unei condiții suplimentare și a rezervei unui drept care revine creditorilor), articolul 32 alineatul (2) din regulament nu conține dispoziții care să permită să se deducă fără echivoc în ce mod trebuie abordată o astfel de înregistrare a creanțelor. De asemenea, nu este clar dacă termenele prevăzute în dreptul sloven pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor creditorilor, inclusiv consecințele unei cereri tardive, se aplică și cererilor de

⁶ Hotărârea Curții de Justiție *Bank Handlowy und Ryszard Adamiak* (C-116/11, ECLI:EU:C:2012:308).

⁷ Hotărârea Curții de Justiție *Skarb Panstwa Rzeczpospolite Polskie* (C-47/18, ECLI:EU:C:2019:754).

⁸ Considerentul (23) al regulamentului.

admitere depuse de lichidatori în temeiul articolului 32 alineatul (2) din regulament.

23. ZFPPIPP nu reglementează situația prevăzută la articolul 32 alineatul (2) din regulament. Situația menționată nu este vizată nici în procedura de repartizare a masei credale. În cadrul repartizării generale a masei credale, sunt luate în considerare numai creanțele care au fost declarate în timp util într-o procedură de faliment⁹, precum și creanțele privilegiate indicate în mod expres și creanțele referitoare la plata impozitelor, care nu trebuie să fie declarate în procedura de faliment și sunt considerate ca fiind declarate în timp util¹⁰. Aceste creanțe trebuie să fie înscrise de lichidator pe lista principală sau pe lista suplimentară a creanțelor verificate.

CONCLUZIE

24. Interpretarea dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene va permite instanței de apel [OR 9] să pronunțe o hotărâre care să fie conformă cu obiectivul urmărit de articolul 32 alineatul (2) din regulament.

ÎNTREBAREA PRELIMINARĂ

25. Având în vedere cele ce precedă, *Višje sodišče v Ljubljani* [Curtea de Apel din Ljubljana], în temeiul articolului 267 al doilea paragraf coroborat cu primul paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, adresează următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1346/2000 trebuie interpretat în sensul că cererii de admitere a creanțelor în cadrul unei proceduri secundare – depusă de lichidatorul din procedura principală de insolvență – i se aplică dispozițiile referitoare la termenele de declarare a creanțelor creditorilor și la consecințele declarării tardive a creanțelor potrivit legii statului în care se desfășoară procedura secundară?”

[omissis]

⁹ Articolul 358 din ZFPPIPP.

¹⁰ Articolul 296 alineatul (6) din ZFPPIPP.